

quæ observatis & rationi suæ optimè consentit. Nostro enim instituto visum est satis ostendisse. *σοφῆν* seu appetitum conservandi educandique, prolem in lucem editam, esse tantum continuatum appetitum eam generandi, seu efficiendi ut existat; qui in se continet oppugnationem causarum existentiam ejus prohibentium. Sed hac de re quantum sufficit, antea dictum est. Illud tantum hîc adjiciendum est, quòd quoniam proles humana diutiùs est imbecillis, & opis parentum indiga, certum diuturnitate temporis, & longo usu seu exercitio amoris parentum, eum, affectum in iis invalescere, ut eò ægriùs ferant, quodvis malum præcipuè mortem ei accidere, quò diutiùs ejus educationi operam navarunt; ipsaque adeò difficultas homines ad commune bonum instituendi, quoniam spe, in eorum natura fundatâ, vincitur, efficit ut majore studio & industriâ parentes id ipsum moliantur, & *σοφῆν* specimina indies edant longè majora, quàm quæ in aliis animalibus uspiam conspiciantur.

Quin etiam, eò diligentius observanda sunt, indicia omnia ex hoc capite deducta, quoniam in hoc ultimo resolvitur, & reciprocus amor liberorum erga parentes, & mutua consanguineorum, benevolentia quæ ad amorem erga totum genus humanum tandem perducet. Postquam notum, fuerit ex historiis optimæ fidei (quâ solùm ratione, pridem facta cognosci possunt) omnes homines ex iisdem olim parentibus prognatos fuisse.

Ad ultimum indicium ab integra simul compage animalium, conjunctisque actionibus sumptum, referenda est aptior adhuc generalis

con-